Απεξάρτηση της πολιτείας (Φ. Συρίγος)

Categories : ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Date : 10 Ιανουαρίου, 2006

"...Γιατί, δυστυχώς με όλη αυτή την προπαγάνδα που γίνεται γύρω από τα λεγόμενα αθλητικά κατορθώματα και τα κίνητρα για την επίτευξή τους, το ντόπινγκ από αθλητικό πρόβλημα είχε εξελιχθεί σε κοινωνική μάστιγα, με θύματα, όχι μόνο νέους, αλλά και παιδιά που από τα γυμνασιακά τους χρόνια κυνηγούν (συνήθως με προτροπή των ίδιων των γονιών τους!) το όνειρο του υπεραθλητή, ο οποίος στους δύσκολους καιρούς που διανύουμε θα κατακτήσει («για την Ελλάδα, ρε γαμώτο»...) χρήμα, δόξα και εθνικά παράσημα!"

Ο Δ. Κούβελας, αναπληρωτής καθηγητής φαρμακολογίας του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου, απευθυνόμενος προς τα μέλη της διακομματικής επιτροπής της Βουλής που συνέστησε για την αντιμετώπιση του «ντόπινγκ» έκανε το καθήκον του: «Δεν υπάρχει -είπε- ανταγωνιστικός αθλητής που δεν κάνει χρήση απαγορευμένων ουσιών. Ολοι τους ξέρουν τι παίρνουν, γιατί το παίρνουν και τι προσδοκούν ως όφελος. Τα σκευάσματα αυτά προκαλούν επιθετικές συμπεριφορές, διάφορες μορφές καρκίνου, αλλά και θάνατο».

Επίσης επεσήμανε ότι η χρήση απαγορευμένων ουσιών ενέχει τον κίνδυνο μεταβολής της σεξουαλικής συμπεριφοράς μετά τη διακοπή τους και ότι αρκετοί πρώην αθλητές αναγκάστηκαν να κάνουν αλλαγή φύλου. Τέλος, ο κ. Δ. Κούβελας έκανε λόγο και για το «φαινόμενο της Αμβέρσας» (είχαν συλληφθεί μπόντι μπίλντερς που έκαναν πεζοδρόμιο στην πόλη του Βελγίου)!

Μάλιστα... Οι κύριοι βουλευτές, λοιπόν, τώρα δεν έχουν το δικαίωμα να παριστάνουν τους ανυποψίαστους, όπως έκαναν πολλοί το περασμένο καλοκαίρι, όταν ξέσπασε το σκάνδαλο Τζέκου, Κεντέρη, Θάνου. Και, αφού ξέρουν, είναι υποχρεωμένοι να επιβάλουν ριζική αλλαγή πολιτικής απέναντι στη μάστιγα του ντόπινγκ.

Ας πάψουν λοιπόν να κρύβονται, μαζί με όλο το αθλητικό σύστημα, πίσω από τους πολυδιαφημισμένους αλλά (μεταξύ μας...) διάτρητους ελέγχους ντόπινγκ και ας προχωρήσουν ένα βήμα παραπέρα· στην απεξάρτηση της ίδιας της πολιτείας από το νοσηρό αυτό φαινόμενο. Γιατί, εκτός όλων των άλλων, είναι εντελώς υποκριτικό,

από τη μια το κράτος να νομοθετεί εναντίον του ντόπινγκ και από την άλλη, με τα ακαταμάχητα κίνητρα που θεσπίζει για την κατάκτηση μεταλλίων σε ολυμπιακούς, παγκόσμιους και ευρωπαϊκούς αγώνες, να προτρέπει τους αθλητές να κάνουν χρήση απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων.

Ο κ. Δ. Κούβελας είπε με επιστημονική υπευθυνότητα αυτό που κάποιοι άλλοι επαναλαμβάνουν μονότονα, στηριζόμενοι στην κοινή λογική και την εμπειρία της αγοράς: όποιος διεκδικεί τέτοιες νίκες «τα παίρνει»! Οχι για τη νίκη, αλλά για ό,τι αποφέρει η νίκη στον αθλητή και σε όσους βρίσκονται πίσω του...

Το κράτος λοιπόν υποχρεούται να περάσει και με τα δύο πόδια στην απέναντι πλευρά του ποταμού -στην όχθη του αντιντόπινγκ -και να παίξει τον μόνο ρόλο που ηθικά του αρμόζει: τον ρόλο, του ανελέητου ελεγκτή, εν ονόματι της δημόσιας υγείας. Γιατί, δυστυχώς με όλη αυτή την προπαγάνδα που γίνεται γύρω από τα λεγόμενα αθλητικά κατορθώματα και τα κίνητρα για την επίτευξή τους, το ντόπινγκ από αθλητικό πρόβλημα είχε εξελιχθεί σε κοινωνική μάστιγα, με θύματα, όχι μόνο νέους, αλλά και παιδιά που από τα γυμνασιακά τους χρόνια κυνηγούν (συνήθως με προτροπή των ίδιων των γονιών τους!) το όνειρο του υπεραθλητή, ο οποίος στους δύσκολους καιρούς που διανύουμε θα κατακτήσει («για την Ελλάδα, ρε γαμώτο»...) χρήμα, δόξα και εθνικά παράσημα!

(Πηγή: "ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ" - 20/02/2005)